

sammenligne sig med de bedste; det synes vi faktisk ville være en ret god idé.

Forskningen skal ikke styres, og det kan den heller ikke, og det ønsker vi heller ikke sker. Men vi vil gerne have, at man prøver at mobilisere begejstringen, og at man sammenligner sig med de bedste og arbejder målrettet på, at det er dér, man skal hen.

Det skal nok blive en succes, og vi er helt overbeviste om, at forskningsministeren vil indhente de skridt, han tabte i starten af debatten med universiteterne. Vi synes, det er ærgerligt, at det startede på den måde, men prøv nu at få en god dialog i gang med universiteterne, så skal det nok blive en succes!

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V)

Det var jo gode og velmenende råd til en regeringspartner, så jeg vil blot høre, om fru Elisabeth Arnold mener, at det bare var en skæv start på grund af nogle dårlige vibrationer, eller om udspillet også var dårligt.

Det spørger jeg om, fordi vi nu har fået det nye papir, hvori der godt nok ikke står helt så meget, men som jo alligevel er lidt af det samme, bare meget forkortet, og hvori der jo også lægges op til en tidstabel, som kører fra den 1. oktober. Og vil det sige, at Det Radikale Venstre vil gøre sin indflydelse gældende i regeringen om og netop prøve at få et kontraktkoncept, altså et noget for noget-koncept, i stedet for det, som skabte de dårlige vibrationer?

(Kort bemærkning).

Søren Kolstrup (EL):

Fru Elisabeth Arnold mente, at det var en god redegørelse. Men vi står i en situation, hvor der i hvert fald på en række områder er lagt op til, at dansk forskningspolitik skal have en ny kurs, og derfor synes jeg, det helt principielle spørgsmål, som det må være interessant at rejse over for fru Elisabeth Arnold, der jo tilhører et regeringsbærende parti, er: Hvor mange klumper i denne redegørelse mener fru Elisabeth Arnold skal klares rent administrativt via den udøvede magt, og hvor meget skal vi tilstræbe at få ind i universitetsloven?

Når jeg spørger, så er det, fordi vi senere i dag skal vedtage en lov om Statstidende, som er en af de mindste love, man kan forestille sig. Og hvis man nu sammenligner loven om Statstidende med denne redegørelse, som i princippet kunne tænkes at være af rent administrativ

karakter, så synes jeg, vi skal overveje meget nøje: Skal vi fortsætte ad den administrative vej, eller skal vi måske sørge for, at en lang række af de her klumper bliver inddraget i et lovgivningsmæssigt arbejde? Hvor står Det Radikale Venstre i den diskussion?

Det andet spørgsmål, jeg vil rejse, er: Vi havde engang en undervisningsminister, der hed Ole Vig Jensen, og jeg ved ikke, om fru Elisabeth Arnold har kontakt med denne person fra det radikale bagland, men han var levende optaget af demokratiet og havde en stærk demokratiindfaldsvinkel, og der står jo i redegørelsen, at der skal nogle overvejelser i gang i den retning, så jeg vil gerne høre, om man i Det Radikale Venstre gør sig nogle overvejelser om de Ole Vig Jensenske tanker eller de er lagt i mølposen.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (SF):

Jeg vil gerne spørge, hvad De Radikales synspunkt er med hensyn til at kombinere udviklingskontrakter med en eller anden form for flerårsaftale. For som Rektorkollegiet har udtrykt det, ønsker man en slags garanti for, at der vil blive budgetto i et par år, hvis man skal kunne fokusere på nogle mål. Det er mit første spørgsmål.

Det andet spørgsmål er, hvad De Radikales holdning er til hele fordelingen af forskningsmidlerne, som ikke blev berørt så meget i ordførertalerne, om De Radikale mener, at man skal styrke de frie midler ved f.eks. at have færre programmer og føre flere midler tilbage til forskningsrådene, og om tiden ikke er moden til, at vi også burde kigge på en revurdering af, om forskningsrådene er sat sammen på den rigtige måde.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Først til fru Hanne Severinsen om, hvorfor der var dårlige vibrationer: Det kan jeg jo af gode grunde ikke vide, men jeg var i hvert fald ikke med til at skabe dem. Jeg kan kun sige, at noget af det, der har undret mig, er, at man begyndte at tale om udviklingskontrakter, lang tid før der forelå noget som helst skriftligt om dem, og det vil sige, at folk talte om udviklingskontrakter, som om de vidste, hvad det handlede om.

Der var i hvert fald i den første del af debatten om dem megen usikkerhed om, hvordan det egentlig skulle foregå, og hvor megen tvang